

Sygn. akt III SPP 25/10

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Andrzej Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi L. T.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego [...]

w sprawie I ACa 503/10,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 grudnia 2010 r.,

oddala skargę.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik L. T. (skarżący) pismem z dnia 8 września 2010 r. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym, sygn. akt I ACa 503/10, domagając się stwierdzenia, że w sprawie tej wystąpiła przewlekłość postępowania oraz zasądzenia na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 10.000 zł wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu skargi podniesiono, że postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 16 stycznia 2009 r. skarżący uzyskał zabezpieczenie roszczenia o zapłatę kwoty 131.292,00 zł, zaś Sąd Apelacyjny do dnia wniesienia skargi nie przesłał skarżącemu odpisu złożonej rzekomo przez pozwanego apelacji oraz nie wyznaczył do dnia wniesienia skargi na przewlekłość terminu rozprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest bezzasadna.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1483 z późn. zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie trwa dłużej to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). O przewlekłości postępowania decyduje ocena całego okresu podejmowania czynności przez dany sąd. Przewlekłość zachodzi wtedy, gdy okres ten przekracza rozsądne granice, przy uwzględnieniu terminowości i prawidłowości czynności podjętych przez sąd, charakteru sprawy, stopnia faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenia dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowania się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 tej ustawy).

W złożonej w niniejszej sprawie skardze pełnomocnik skarżącego wywodzi przewlekłość postępowania z faktu nie doręczenia skarżącemu odpisu apelacji pozwanego od wyroku Sądu I instancji. Tymczasem w aktach sprawy (k. 382) znajduje się podpisane przez skarżącego datowane na 29 marca 2010 r. pokwitowanie odbioru przesyłki, zawierającej - stosownie do k. 380 - odpis apelacji pozwanego. Ponadto, z analizy akt sprawy wynika ponadto, że między przekazaniem Sądowi Apelacyjnemu akt sprawy przez Sąd Okręgowy (24 maja 2010 r.) a wniesieniem niniejszej skargi (8 września 2010 r.), Sąd II instancji podejmował różne czynności formalne, mające na celu przygotowanie sprawy do merytorycznego rozpoznania. Opóźnienie w wyznaczeniu terminu rozprawy spowodowane było koniecznością sprostowania przez Sąd I instancji oczywistej omyłki w protokole rozprawy z dnia 7 września 2009 r., co wiązało się z

koniecznością zwrotu akt sprawy, celem wydania stosownego zarządzenia. Następnie ponownie zwrócono akta Sądowi Okręgowemu celem zszycia 2 tomu akt. Po ponownym przedstawieniu akt Sądowi Apelacyjnemu w sierpniu 2010 r., zarządzenie Przewodniczącego I Wydziału Sądu Apelacyjnego o wyznaczeniu rozprawy zostało wydane w dniu 27 września 2010 r. (k. 391).

Biorąc pod rozwagę przedstawione powyżej okoliczności oraz art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki Sąd Najwyższy w obecnym składzie stwierdza, że w niniejszej sprawie brak podstaw do stwierdzenia, że w sprawie przed Sądem Apelacyjnym o sygn. Akt I Aca 503/10 doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.